

– Kuća Rukavina (Rukavinski)

Razmišljajući o čemu da pišem, na pamet mi je pala ideja da pokušam da iz sećanja dozovem neke pojedinosti o starčevačkim kućama iz mog detinjstva. Možda se neke stvari i ponove ili su negde već opisane, ali koji put nije na odmet ponoviti ili se to teško može izbeći. Pretpostavljam da ćete shvatiti da ću u samom početku pisati o svojoj rodnoj kući jer sam se ja uistinu u njoj rodio. Moja rodna kuća u doba mog rođenja bila je na uglu Ive Lole Ribara i Zimske ulice i tada je nosila kućni broj 53. Na istom mestu je sada nova kuća izgrađena 1962. godine i čini mi se da nosi broj 73, što znači da se u ulici bar petnaest kuća izgradilo i da su se placevi podelili i dobili nove kućne brojeve. Stara kuća bila je građena još za vreme naseljavanja u doba Marije Terezije i pripadala je porodici Poljak, da bi je moja porodica dobila zamenom između porodice Bogut i Poljak u doba Drugog Svetskog rata. Prema planovima graditelja izgledala je kao i sve ostale kuće u to vreme. No pretrpila je neke rekonstrukcije, ali je zadržala karakteristike osnovne gradnje. Bila je položajem kako bi rekli uz duž placa, zabatom tj. pročeljem okrenuta ulici sa dva uobičajena uska prozora. Vidljivo je bilo da je uz duž kuće nekada postojao gonk (nem. Eingang) ili ulazni trem, koji je jednim delom bio pretvoren u komaru (nem. Speisekammer), a drugim delom u kuhinju koju smo mi zvali gonkić. Centralni dio ostao je ulazni prostor tj. predsoblje ili kako smo mi zvali forauz (nem. Forzimmer - for dem Haus). Iz tog predsoblja ulazilo se i u ostale prostorije tj. prednju veliku sobu koja je bila do glavne ulice i imala dva već opisana prozora, malu ili stražnju sobu tj. sobicu, te u kujnu, u stvari prostor ispod otvorenog dimnjaka ili komina. U produžetku a u sklopu same kuće iza sobice i gonkića bila je štala u koju se ulazilo direktno iz dvorišta, a pre pregradnje se u štalu moglo ući direktno sa trema. Iznad cele kuće bio je tavan, koji je prilikom pregradnje takođe doživeo promenu. Naime centralna uzdužna greda koja je držala sve ostale poprečne grede uobičajeno je bila ispod i bila je vidljiva iz soba, kao i grede, a nakon pregradnje vidljiva je bila na tavanu i protezala se uzduž čitave kuće po sredini tavana. Prednja ili velika soba bila je nameštena uobičajeno kako je bio običaj u većini starčevačkih kuća. Sa svake strane krevet i ormar - šifonjer, a u sredini astal s potrebnim brojem stolica. Čelo astala stajalo je šivaća mašina jer je tata bio krojači u početku se bavio krojačkim zanatom. U sobi je bila i zidana furuna-peć koja se ložila iz kujne, imala je ozidani zapećak, na kojem se moglo ležati i spavati, a do ulaza je bila fijočka s tri ladle, a iznad nje na zidu visio je sat. Na zidu između dva prozora visila je velika sveta slika "Anđeo tera Adama i Evu iz Raja" i još neke manje slike, a na pokrajnjim zidovima iznad kreveta visile su slike porodice. Sobicu je bila slično nameštena, a prozor je imala na pokrajnju ulicu. S druge strane je imala prozorčić prema gonkiću koji je zaostao iza rekonstrukcije jer nije bio zazidan. Sobicu je isto imala zidanu furunu, ali je ona bila manja i isto je imala ozidani zapećak. Do velike sobe bila je komara, koja je kao što joj i ime govori služila za čuvanje i spremanje namirnica. Tu su se držale naćve, a u naćvama ispečeni hleb, čabrice s masti, a tu je bila i stara fiočka u kojoj je bilo svega i svačega. Nakon klanja svinja i sušenja mesa slanina i kobasica pod kominom u komari su visile obešene o grede i šunke, slanina i kobasice dok se nije pojelo. U gonkiću koji je služio u stvari kao kuhinja ispod prozora prema dvorištu bio je astalčić, jedan krevet na kojem je do svoje smrti spavao Deša tj. moj praded Blaž Bogut, a čelo svega bio je uzidani šporet na kojem je moja Majka Liza za sve nas kuvala. Do 1962. godine tj. dok nije porušena i kako sam napisao izgrađena nova kuća njezini žitelji su bili Fico i Liza, Stevo i Lenka, Stanka i Vinko, tri generacije porodice Rukavina ili kako su